

WOLVEN KRIJGEN GEEN BURN-OUT

**Een gezamenlijke zoektocht
naar de betere werkomgeving**

Wolven krijgen geen burn-out

Een gezamenlijke zoektocht naar de betere werkomgeving

Nederlandstalige uitgave ©2020 Irene van Eijk

Eindredactie: Bianca Kroon, www.auteurscollege.nl

Vormgeving: Douwe Oppewal, www.oppewal.nl

Illustrator: Irene van Eijk

Coverafbeelding: Naar idee van Bianca van Eijk

ISBN: XXX

NUR: XXX, XXX

www.sheloupe.nl

Let op

Zowel de auteur als de uitgever wil met deze uitgave informatie verstrekken over het onderwerp. Het doel van dit boek is te onderwijzen. Adviezen in het boek zijn altijd vrijblijvend en indien toegepast voor eigen risico.

De auteur en de uitgever nemen geen enkele aansprakelijkheid voor schade, hetzij direct of indirect, van welke aard dan ook, voortvloeiend uit of verband houdend met het gebruik van de informatie uit dit boek.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave, in enige vorm of op enige wijze schriftelijk of verbaal, heeft u schriftelijke toestemming nodig van de auteur of uitgever.

Bij geschreven tekst gebruikt u de bronvermelding: (Bron: uit *Wolven krijgen geen burn-out* van Irene van Eijk, www.wolvenkrijgengeenburn-out.com)

www.auteurscollege.nl (uitgever)

I walked across an empty land
I knew the pathway like the back of my hand
I felt the earth beneath my feet
Sat by the river, and it made me complete

Oh, simple thing, where have you gone?
I'm getting old, and I need something to rely on
So tell me when you're gonna let me in
I'm getting tired, and I need somewhere to begin

I came across a fallen tree
I felt the branches of it looking at me
Is this the place we used to love?
Is this the place that I've been dreaming of?

Oh, simple thing, where have you gone?
I'm getting old, and I need something to rely on
So tell me when you're gonna let me in
I'm getting tired, and I need somewhere to begin

And if you have a minute, why don't we go
Talk about it somewhere only we know?
This could be the end of everything
So why don't we go
Somewhere only we know?

Oh, simple thing, where have you gone?
I'm getting old, and I need something to rely on
So tell me when you're gonna let me in
I'm getting tired, and I need somewhere to begin

And if you have a minute, why don't we go
Talk about it somewhere only we know?
This could be the end of everything
So why don't we go?
So why don't we go?

This could be the end of everything
So why don't we go
Somewhere only we know
Somewhere only we know
Somewhere only we know?

KEANE

Richard David Hughes/Timothy James Rice-Oxley/Tom Chaplin

INHOUD

Er was eens ...	8
Voorwoord	10
Inleiding	13
Leeswijzer	25
Uitdagingen op de werkvloer	26
We hebben een probleem, wat nu?	45
Hulp uit onverwachte hoek	53
Achter iedere medewerker zit een mens	69
Wolven krijgen de rol die bij ze past	75
Waar doen we het allemaal voor?	83
Alles valt of staat bij duidelijke communicatie	89
Wolven klagen en zeuren niet	93
Aandacht maakt alles mooier	101
Een gewaarschuwd mens...	107
Wolven weten dat je samenwerken nooit alleen doet	119
De start van een nieuw begin	127
Wolven volgen zonder enige moeite	133
De ruimte en zo	141
Alle wolven volgen een introductieprogramma	151
Er zijn grenzen	157
Wolven zijn altijd in balans	167
De kunst van vertrouwen	177
Wolven spelen niet om te winnen	181
Een aangename kennismaking	185
Wolven doen wat ze moeten doen	193
Salvator Ambulando	197
Wolven weten wel beter	203
Over de auteur	207
Belangrijkste geraadpleegde bronnen	208
Dankwoord	211

LEESWIJZER

Nu de wolf zich gevestigd heeft in ons land, lijkt het me een goed moment om dit bijzondere dier beter te leren kennen en de vooroordelen die over hem de ronde doen, wat bij te stellen. De wolf is niet de wolf uit *Roodkapje* of die van *De zeven geitjes*. De wolf is geen weerwolf die naar de maan huult en niet dat gruwelijke dier dat het op ons vee en huisdieren gemunt heeft. De wolf is zeker niet de eenzame of *lone wolf*, maar een uiterst sociaal roofdier met heel bijzondere eigenschappen, die verrassend veel weg hebben van onze eigen gewoonten, tradities en kwaliteiten.

Volgens sommige wetenschappers is ons brein door het gebruik van internet en smartphones enorm veranderd. De onregelmatige en vluchtige leesstijl die we online hanteren, zou er volgens hen aan bijdragen dat we ons niet meer langdurig op een 'normaal' boek kunnen concentreren. Ik zal je geruststellen; dit boek heeft – ten opzichte van andere boeken – een ietwat abnormale opbouw.

Om te beginnen ga ik in op een aantal actuele problemen, of liever gezegd uitdagingen, waar werkgevers mee te maken hebben. Vervolgens neem ik je mee naar de werkvloer, waar we kennis maken met Johan en zijn team. Daarnaast probeer ik je iets bij te brengen over de wijze waarop wolven in het leven staan.

Dit boek vraagt niet om dezelfde concentratie zoals die bij een 'normaal' boek wenselijk zou zijn, maar biedt je ruimte om het boek weg te leggen en in alle rust te reflecteren op de boodschap die je ontvangt.

WOLVEN SPELEN NIET OM TE WINNEN

Denk je terug aan je eigen zorgeloze kindertijd wanneer je naar kinderen kijkt? Die tijd dat je aan niets hoefde te denken, geen verantwoordelijkheden had en, behalve dat je naar je ouders moest luisteren en naar school moest, je alleen maar bezig hoefde te houden met wat en met wie je nu weer eens zou gaan spelen? Ik wel! Ik vond het heerlijk om in een boom te klimmen, op zandbergen te spelen, kikkervisjes en padden te vangen, een hut te bouwen, belletje te trekken, met losse handen te fietsen, te knikkeren, te kaatsen, over een slootje te springen en detective te spelen.

Ik merk dat ik het, als volwassene, nog steeds leuk vind om te spelen. Geen winspelletjes, maar een beetje puzzelen, tekenen, met Legostenen bouwen, een balletje trappen, buskruiten, touwtje springen of verstoppertje doen: ik kan er echt plezier aan beleven en volledig het gevoel van tijd verliezen.

Tijd is voor de meeste mensen een meeteenheid geworden die optimaal benut moet worden. Spelen is, tenzij je er geld mee kunt verdienen, niet nuttig; tenminste, dat vinden wij.

Wolven zien dat anders. Spelen is voor hen een noodzakelijk kwaad en vrijwel net zo'n belangrijke activiteit als jagen, eten en rusten. Wolven spelen niet om te winnen of te bepalen wie de sterkste en de beste is. Wolven spelen omdat het goed voelt, omdat het spanning wegneemt, maar vooral omdat het leuk is. Wolven kunnen, net als mensenkinderen, helemaal opgaan in het spel.

WOLVEN DOEN WAT ZE MOETEN DOEN

Een wolvenroedel biedt een wolf de beste overlevingskansen en dus is de motivatie om bij de familie te blijven groot. Maar zoals binnen alle families en gemeenschappen zijn het eigenbelang en het groepsbelang soms met elkaar in conflict. Net als bij mensen kan een lid van een wolvenfamilie ontevreden zijn met zijn status, andere behoeften krijgen of gewoon toe zijn aan iets nieuws. Spanningen tussen roedelleden kunnen ontstaan wanneer er weinig voedsel is in hun leefgebied. Maar ook wanneer een geslachtsrijp mannetje of vrouwtje gaat puberen, kan het gebeuren dat deze besluit de roedel te verlaten. Afscheid nemen van de roedel is een grote stap voor een sociaal dier als de wolf. Behalve dat het alleen jagen veel moeilijker is dan met een groep, zal hij het warme gezelschap van zijn familieleden en de onvoorwaardelijke liefde van soortgenoten een tijdje moeten missen.

Een goede roedelleider wijst zijn 'welpen' de weg en laat ze gaan wanneer de tijd er rijp voor is.

Een goede teamleider weet wanneer hij bepaalde initiatieven van zijn teamleden moet aan- of ontmoedigen. Zijn eigenbelang zet hij opzij.

In de zoektocht naar de liefde van zijn leven en een nieuw territorium met voldoende voedsel kan een zwervende wolf wel 200 kilometer per dag afleggen. Het dier begeeft zich op onbekend terrein en loopt daarbij het risico om per ongeluk het territorium van een